

[illegible]

اِثْمًا
عَظِيمًا “Allah kendisine
şirk (ortak) koşulmasını elbette bağışlamaz. Bundan başkasını dilediğine bağışlar.”[\[2\]](#)
Tevhid ve şirk insanlık tarihi boyunca insanların bağlana geldiği iki dinin adıdır. İnsanlık tarihi şirkle
tevhid arasındaki mücâdeleden ibârettir. Bütün Peygamberlerin
tebliğlerinde vurguladıkları temel esas tevhiddir. Kur’ân-ı Kerim’ın
üzerinde en çok durduğu konu tevhidin önemi ve şirkten uzak durulması
konusudur. Şirk sadece putlara tapmak değildir. Nefsin istekleri peşinde koşmak, Allah’ın
sevgisi yerine dünya sevgisini tercih etmek, bunların sonucunda Allah’ın
hükümlelerinden birini dahi reddetmek şirktir. Peygamberimiz zamanındaki Mekke
müşrikleri Allah’la birlikte birçok ilâha inanıyorlardı. Bu müşrikler
kendi hevâ ve heveslerine göre putlar yapıyorlar ve onlara tapıyorlardı.
Kâbe’nin içinde 365 tane put bulunuyordu. Bunların en büyükleri;
Hubel, Lat, Menat, Uzza isimli putlar idi. Ayrıca Ved, Suva, Yeük ve Nesr isimli putlar vardı.
Bunlar Hz. Nuh zamanında yaşamış olan iyi huylu, cömert insanlardı. Bu insanlar
ölünce, onların heykelleri yapılmış ve zaman geçtikçe halk onlara
tapmaya başlamıştı. Araplar bunlardan başka; güneşe, aya, bazı taşlara, ağaçlara ve
hayvanlara tapıyorlardı. Bazı müşrikler ise, Melekleri Allah’ın kızları olarak
görüyorlar ve meleklerle tapıyorlardı. Aslında insanların Allah’tan başka bir puta
tapmasının asıl nedeni; kendi nefsinin hevâsını ilâh edinmesidir. Put, kişinin
Allah’ın dışında hayatının amacı kıldığı maddî-mânevî her şeydir ve putları
bu yönleriyle hayatın amacı kılmak da şirktir. Put sadece tapılan birtakım nesneler değildir.
Eğer hayatın amacı haline gelir ve insanı Allah’a isyana sevkederse, yerine
göre makam, para, kadın veya insanlar için değerli herhangi bir şey insanlar
için put olabilir. Kur’an’da “Şirk” kelimesi ve türevleri 168
yerde geçer. Şirk kelimesi geçmese bile, âyetlerin çok büyük
bir bölümü, tevhidi hâkim kılmak için şirkle mücâdeleyi
konu edinir. Kur’ân-ı Kerim, müşrikleri, yeryüzünde birliği ve huzuru
bozan, insanlar için zararlı, çirkin bir tip olarak görür ve neces, yani pislik
(pis değil; pislik) olarak nitelendirir.[\[3\]](#) Kur’ân-ı Kerim’de birçok
âyette Allah Teâlâ, insanları şirkle düşmemeleri hususunda uyarır:
قُلْ
اَفَغَيْرَ
اللهِ
تَأْمُرُونّ
16;ىاَعْبُدُ
اَيُّهَا
الْجَاهِلُو
06;َوَلَقَدْ
اُوحِىَ
اِلَيْكَ
وَاِلَى
الَّذِينَ
مِنْ
قَبْلِكَ
لَئِنْ
اَشْرَكْتَ
لَيَحْبَطَن

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

[illegible]

delillerle Allah'ın birliğine çağıran rasullerin varlığına rağmen şirk işleyip bu hal üzere ölen kişinin nefsi bütün hayır ve ıslah unsurlarını tamamen kaybetmiş bir nefistir. Bütün bu delillere rağmen şirk üzerinde ölen kişi ıslahı olmayan tam bir bozulmaya uğramıştır. Fıtratı tamamen bozulmuş ve hayvanlardan daha aşağı bir duruma düşmüştür. Artık bu kişi ebedi olarak cehennemde kalmayı hak etmiştir. Çünkü en büyük günahı işlemiş ve Allah'a iftira etmiştir.

[1] Kehf suersi ayet 110 [2] Nisa suresi Ayet 48 [3] Tevbe suresi 28. ayet [4] Zümer suresi ayet 64-65 [5] Enbiya Suresi ayet 24 [6] Enam suresi ayet 19 [7] Lokman Suresi ayet 31 [8] Nisa Suresi ayet 48 [9] ZümerSuresi Ayet 53 [10] Taha Suresi ayet 82 [11] ZümerSuresi Ayet 53 [12] Nisa Suresi ayet 48 [13]İbn-i Münzir, İbn-i Cerir Taberi İbn-i Ömer’den buna benzer bir rivayet zikretti [14] MaideSuresi ayet 72 [15] Ahmed, Hakim, Beyhaki, İbn-i Münzir, İbn-i Ebi Hatim, İbn-i Merdeveyn, hakim ve Ahmed Şakir bu hadis için sahih dedi [16] İbrahim Canan, Kutub-i Sitte Tercüme ve Şerhi, Akçağ Yayınları: 2/205-206. [17] Nesei, Ahmed Şakir bu hadis için sahih dedi [18] Ebu Davud, Ahmed Şakir bu hadis için sahih dedi [19] Nisa Suresi ayet 48 [20] İbn-i Ebi Hatim [21] Nisa Suresi ayet 31

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)